Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ χριστιανικῶς καὶ μὴ ἀποκαταστήσωσιν ἀζήμιον ἕως καὶ τοῦ ἐλαχίστου, ἀλλὰ διαστρέψαντες παρακούσωσι καὶ ἐμμείνωσι τῇ φιλαδίκῳ αὐτῶν γνώμῃ καὶ τῇ ἀσυγγνώστῳ ταύτῃ διακατοχῇ τῶν εἰρημένων χωραφίων καὶ ἐάσωσιν αὐτὸν μέχρι τέλους ἐστερημένον τῶν κληρονομικῶν τούτων δικαίων καὶ ἐζημιωμένον καὶ ὅλως περίλυπον, αὐτοί τε ὡς φιλάδικοι, κακότροποι καὶ ἀσυνείδητοι, πρὸς δὲ οἱ γινώσκοντες καλῶς καὶ ἠξεύροντες, βεβαίως τὴν περὶ τούτων πάντων ἀλήθειαν, ἐὰν μὴ μαρτυρήσωσιν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ καθαρῷ τῆς ψυχῆς αὐτῶν συνειδότι, διὰ τὴν κατὰ χώραν τῶν δικαίων ἀποκατάστασιν, ἀλλὰ χαριζόμενοι καὶ φιλοπροσωποῦντες ἢ ἄλλως πως σιωπήσωσιν, οἱ τοιοῦτοι, ὁποῖοι ἂν ὦσιν, ὡς ὁμοιοκαινότροποι, ἀφωρισμένοι ὑπάρχωσι καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθείησαν, αὐτοὶ δὲ μηδαμῶς, κληρονομήσειαν τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα, στένοντες εἶεν καὶ τρέμοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὁ Κάιν, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἴη ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ προκοπὴν μήποτε ἴδοιεν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἔχοντες καὶ τὰς ἀρὰς πάντων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος ἁγίων καὶ τῶν ὁσίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων τῶν τε ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων σεπτῶν καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἕως οὗ ποιήσωσιν ὡς γράφομεν ...».

692

1805-1861. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Βουρλά (Μικρά Ασία), Κωνσταντινούπολη, Νάξος, Δαμαριώνας, Καλόξυλος (Νάξος).
Ν. Κεφαλληνιάδης, *Μνήμες από την Ανατολή. Ανέκδοτα ημερολόγια, παραδόσεις, τραγούδια, έγγραφα*, Αθήνα 1988, σ. 203-210, 212-214, 218-220, 221-222 (= Ν. Κεφαλληνιάδης, «Η Μονὴ Χρυσοστόμου στὴ Χώρα-Νάξου», εφ. *Ναξιακὴ Πρόοδος* (ανάτυπο), 1971, σ. 33-34, αρ. 18), 223-226.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΗΓΟΥΜΕΝΗΣ, ΩΣ ΘΕΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ, ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΝΗΣΙΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ Η ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

1831, 29 Μαρτίου

«† Διὰ τοῦ πρόντος ἀποδεικτικοῦ συμφωνητικοῦ γράμματος δηλοποιεῖ ἡ ὑποφαινομένη Κυρία Παρθενία Μοναχὴ Σπύρου Μάνεση ἡγουμένη τῶν Μοναζουσῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Μονηδρίῳ τοῦ Μεγάλου Χρυσοστόμου, ὅτι ἐπειδὴ ἐξ ἀρχῆς καὶ πρὸ χρόνων ἱκανῶν ἀνεδέχθη ὡς ψυχοπαῖδιν καὶ θετὴν αὐτῆς θυγατέρα, τὴν ἐκ τῆς πόλεως Κυδωνίων ἀρχοντοπούλαν Σαμαγῆ, καὶ μεθ᾽ ἑαυτῆς εἶχε συνοικοῦσαν ἐν τῷ Ἱερῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἐλθοῦσαν εἰς γάμου ἡλικίαν παραστᾶσα ἡ ῥηθεῖσα ἡγουμένη ὡς ἄλλη Μήτηρ φιλόστοργος, ὑπάνδρευσεν αὐτήν, μετὰ τοῦ κυρίου Νικολάου Καλφαγιάννη Κυδωναῖος, καὶ τὸ τεχθὲν ἐξ αὐτῆς πρῶτον θυγάτριον Μαρίαν καλούμενου, ἐπειδὴ ἡ κυρία ἡγουμένη ἀνεδέχθη αὐτὸ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Κολυμβήθρας, καὶ τέσσαρες μόνους μῆνας ἀφ᾽ οὗ ἐγαλακτοτρόφησεν αὐτὸ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶτα ἠσθένησεν, καὶ ἔκτοτε παρέλαβεν αὐτὸ ἡ Κυ. ἡγουμένη, καὶ ὡς ἴδιον αὐτῆς θυγάτριον περιέθαλπτε καὶ φιλοστόργως μέχρι τοῦδε ἀνέτρεφε, τετραετὴς ἤδη καταστήσασα αὐτό, καὶ θετὸν αὐτῆς θυγάτριον ποιήσασα. ἤδη δε, ἐπειδὴ οἱ γονεῖς τῆς παιδὸς παρασκευάζονται νὰ ἀναχωρήσουν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διὰ τὴν πατρίδα τους, ἡ κυρία ἡγουμένη ἐπειδὴ ἀνέθρεψεν ἐκ σπαργάνων τὸ ῥηθὲν παιδίον ὡς γνήσιον αὐτῆς τέκνον, καὶ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Κολυμβήθρας ἀνεδέχθη, καὶ θετὸν θυγάτριον ἐποιήσατο, ζητεῖ ἤδη ἀπὸ τοὺς γεννήτορας τῆς παιδός, ἵνα ἐγκαταλείπωσιν αὐτὸ ὑπὸ τὴν ἀναφαίρετον αὐτῆς ἐπίσκεψιν, καὶ συνήθη παραμυθητικὴν συντροφίαν, καὶ ὑπόσχεται πρὸς αὐτοὺς τὰ ἑξῆς, Αον, ὅτι θέλει ἐπισκέπτεται αὐτὸ καὶ προνοεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς θετοῦ ὄντος τέκνου, καὶ ἐρχόμενον εἰς νόμιμον ἡλικίαν, ἐὰν ἀναδεχθῇ τὸ Μοναχικὸν σχῆμα, ὅτι τοῦ ἀφίνει μετὰ τὸν θάνατόν της ὅλην της τὴν περιουσίαν ὡς γνήσιον αὐτῆς καὶ νόμιμον κληρονόμον, μηδενὸς τῶν συγγενῶν της δυναμένου παρενοχλῆσαι τὸ ῥηθὲν ψυχοπαίδι καὶ θετὸν αὐτῆς θυγάτριον, τὰς αὐτὰς καὶ ἰδίας ὑποσχέσεις καὶ συμφωνίας συνυπόσχεται καὶ ἡ κυρία Παρθενία τοῦ ποτὲ Δημητρίου Δόβελου, ἡ ἐν αὐτῷ τῷ Μονηδρίῳ μονάζουσα πρὸς τὸ ῥηθὲν θετὸν θυγάτριον, ὡς συναθρέψασα καὶ συνεπισκεψάμενη αὐτό, καὶ θετὸν θυγάτριον αὐτῆς ποιησαμένης Βον ἂν δὲ ἀποφεύγουσα τὸν μοναχικὸν βίον, ἔλθη εἰς γάμου κοινωνίαν, αἱ ῥηθεῖσαι ἄνω ὑποσχέσεις ἀναιροῦνται, καὶ εἶναι εἰς χρέος τότε νὰ τῆς δώσῃ ὅτι ἤθελε τὴν φωτίσει ὁ ἅγιος Θεός. Ταῦτα συνεφώνησαν ἡ κυρία Παρθενία ἡγουμένη, καὶ Καλογραία κυρία Παρθενία. Δ. Τόβελου μετὰ τῶν γονέων τῆς θυγατροθετηθείσης Μαρίας, καὶ ὁ ἀθετήσας τὰς ῥηθείσας συμφωνίας, νὰ ἀποδίδη εἰς τὸν μὴ ἀθετήσαντα αὐτάς, δύο χιλιάδας γρόσια, καὶ πάλιν τὸ παρὸν νὰ διαμένῃ στερεὸν καὶ ἀμετάβλητον, ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν, ἐγράφησαν δύο ἀπαράλλακτα ἴσα ἐν τῇ Δημοσίῳ Νοταρίᾳ τοῦ εὐγενοῦς Κυρίου Κωνσταντίνου, Βου Κόκκου καὶ ἐδόθησαν ἑκατέροις, τὸ μὲν εἰς τοὺς γονεῖς τῆς παιδός, τὸ δὲ πρὸς τὴν κυρίαν ἡγουμένην Παρθενίαν, καὶ καλογραίαν Παρθενίαν, ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν, καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων ...».

693

1805-1910. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά και εκκλησιαστικά έγγραφα. Ραβνά, Γαλάτιστα (Χαλκιδική).

Γ. Κουκλιάτης, *Τὸ ἀρχεῖο τῆς οἰκογένειας Κώττα. Συμβολὴ στὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ Πετροκέρασα (Ραβνά) Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν 19ᵒ αἰῶνα*, Θεσσαλονίκη 2000, σ. 124-163 αρ. 1-40, σ. 165-168 αρ. 42-45, σ. 171-173 αρ. 49-50, σ. 178-183 αρ. 2-7.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΡΑΒΝΩΝ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ Η ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΣΙΤΩΝ ΖΩΩΝ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΚΑΛΥΦΘΟΥΝ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

± 1888-1890 (;)

«Δια του παρόντος Πρακτηκού Γράμματος Δύλον Γίνετε ότι σήμερον υ υποφενόμενη κάτικη της χώρας Ραβνά εσυμφονήσαμεν εν μηά ευχαρίστω Γνόμη διά ανάγκας της χώρας και της σχωλής διά νά πληρόσομεν έκαστος Δια τα ζώα μας κατά τους εξής όρους.

Α. Διά μεν τα Γιδοπρόβατα θα πληρόνομεν ανά έν Γρόσι ταμειακόν το κεφάλη εκτώς τον νεογνόν.

Β. Διά μεν τα βόδια, Γυλάδια, μουλάρια, άλογα, Γαϊδούρια και Γουρούνια ανά τρεία

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ